

Kız ve Gümüş Tek Boynuzlu At

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Gümüş Tek Boynuzlu At

Ebru Mina TOMURCUK

Lily meraklı bir kızdı; açık kahverengi tenli, iki örgülü dalgali kestane saçlı ve rüzgârda dalgalanan sarı yağmurlukluydu. Yağmurlu bir öğleden sonra, evinin arkasındaki dar bir patikayı izledi. Patika uzun eğrelti otlarının arasından ve alçak dalların altından kıvrılıyordu. Lily'nin kırmızı lastik çizmeleri su birikintilerinde şırıltıyor, ela gözleri heyecanla parlıyordu. Bu patikayı daha önce hiç görmemişti ve nereye çıkacağını merak ediyordu.

Patika kalın sarmaşıklardan bir duvarda sona erdi, ama Lily tam kendi boyutunda küçük bir aralık fark etti. İçinden sıyrılıp geçti ve soluğu kesildi. Önünde gizli bir vadi uzanıyordu; yemyeşil ve sessiz, pırl pırl bir dereli ve her renkten çiçekli. Havada hafif bir sis asılıydı ve çizmelerinin altında çimen yumuşacıktı. Lily kıpırdamadan durdu, kalbi hızla çarpıyordu. Kimsenin bilmediği bir yer bulmuştu.

Sonra Lily derenin yanında parıldayan bir şey gördü. Uzun ve ince bir tek boynuzlu attı; parlak gümüş tüylü, dalgalanan gümüş yeleli ve kuyrukluydu. Koyu mor gözleri onu sakince izliyordu ve alnındaki tek sarmal boynuz hafifçe parlıyordu. Boynunda ince, örgülü bir deri kordon asılıydı, ama üzerinde çan yoktu. Lily'nin soluğu kesildi. "Merhaba," diye fısıldadı. "Ben Lily."

Tek boynuzlu at yaklaştı; gümüş toynakları hiç ses çıkarmıyordu. "Ben Gümüşyele," dedi, sesi rüzgâr çanları gibiydi. "Bu vadi gizlidir ve ben onu korurum. Buraya nasıl geldin?" Lily ona patikayı ve sarmaşıklardaki aralığı anlattı. Gümüşyele yavaşça başını salladı. "Bana karşı dürüst olmalısın, Lily. Burada güven önemlidir. Bana her zaman doğruyu söyleyeceğine söz verir misin?"

Lily söz verdi ve Gümüşyele gülümsedi. Ona vadinin harikalarını gösterdi: şarkı söyleyen bir şelale, akşam karanlığında parlayan çiçekler ve bal gibi tatlı meyveler düşüren bir ağaç. Lily güldü ve çimenlerde koştu, Gümüşyele da yanında tıngırdadı. Sırları ve hikâyeleri paylaşarak hızla arkadaş oldular. Lily dışarıdaki dünyayı unuttu. Ama Gümüşyele sık sık boş kordonuna bakıp iç çekiyordu.

Bir gün Lily kordonu sordu. Gümüşyele'nin mor gözleri hüznünlendi. "Üzerinde sihirli bir çan vardı," dedi. "Onun çınlaması vadinin sihrini güçlü tutar. Ama bir saksağan onu çaldı. Siyah beyaz tüylerin parıltısını ve bacağındaki küçük kırmızı kurdeleyi gördüm. Çan olmadan vadi yavaş yavaş solacak." Lily'nin içi burkuldu. "Onu geri almalıyız!" dedi cesurca.

Vadiyi aradılar, ama saksağan kurnazdı ve iyi saklanıyordu. Lily dikenli bir çalının yanında gümüş bir parıltı fark etti. "Orada!" diye bağırdı. Ama oraya vardıklarında çan gitmişti. Gümüşyele endişeyle baktı. "Saksağan hızlıdır. Bir plana ihtiyacımız var." Lily derin düşündü. "Bacağında kırmızı bir kurdele gördüm. Belki yuvasını bulabiliriz." Ertesi gün tekrar aramaya karar verdiler.

O gece Lily uyuyamadı. anı ve saksağanı düşündü. Sonra hatırladı: daha önce saksağanın gagasında parlak bir şey görmüştü. Onu uzun bir meşe ağacına kadar izlemiş ve bir şeyi bir oyuğa sakladığını görmüştü. Gümüşyele'ye söylemek istemişti ama saksağana yardım ettiğini düşünmesinden korkmuştu. Şimdi kendini suçlu hissediyordu.

Ertesi sabah Lily'nin karnında kelebekler uçtu. Gümüşyele'ye doğruyu söylemesi gerektiğini biliyordu. "Gümüşyele," dedi, sesi titriyordu, "saksağanın çanı bir ağaca sakladığını gördüm. Korktuğum için sana söylemedim. Özür dilerim." Gümüşyele ona uzun bir an baktı. "Bana söylediğin için teşekkür ederim, Lily. Dürüstlük güvene atılan ilk adımdır."

GümüŖyele onu affetti ve birlikte yola koyuldular. Lily uzun meŖe ağacına kadar öncölük etti. Saksığan oradaydı, bir dalda tünemiŖti ve gümüş çan gagasında parlıyordu. "LütŖen geri ver," diye seslendi Lily. "O senin değıl." Saksığan başını yana eğdi. "Parlıyor! Parlak Ŗeyleri severim." Lily'nin aklına bir fikir geldi. "Eğer geri verirsen, sana dereden parlak çakıl taşları getiririm."

Saksağanın parlak gözleri ışıldadı. "Parlak çakıl taşları mı?" Daha yakına zıpladı. "Ve benim arkadaşım olacak mısın?" Lily başını salladı. "Evet, ama bir daha çalmayacağına söz vermelisin." Saksağan düşündü, sonra çanı Lily'nin avuçlarına bıraktı. "Anlaştık!" diye cırladı. Gümüşyele çanı kordonuna taktı ve çan tatlı tatlı çınladı. Vadi yenilenen sihirle parladı. Adı Karga olan saksağan, kanat çırpıp yanlarına kondu.

Gümüşyele Lily'ye döndü. "Hatanda dürüst oldun ve onu düzeltmeye yardım ettin. İşte gerçek arkadaşlık budur." Lily gülümsedi, çilli burnu kırıştı. "Doğruyu söylemenin her zaman en iyisi olduğunu öğrendim, zor olsa bile." Karga başını salladı. "Ben de çalmanın arkadaş kazandırmadığını öğrendim. İyi kalpli olmak kazandırır." Hepsi güldü ve çan yeniden çınladı.

O günden sonra Lily vadiye sık sık geldi. Sözünü tutan ve yardımcı bir arkadaş olan Karga'ya parlak çakıl taşları getirdi. Gümüşyele ve Lily her zamankinden daha yakın oldular. O ona vadinin sihrini öğretti, o da ona dışarıdaki dünyayı öğretti. Birbirlerine tamamen güvendiler, çünkü her zaman doğruyu söylediler. Sihirli çan mutlu mutlu çınlayarak vadinin güvenli ve aydınlık kalmasını sağladı.

Güneşli bir öğleden sonra Lily derenin yanında Gümüşyele'nin yanına oturdu. "Seni bulduğum için mutluyum," dedi. "Ve bir hata yaptığımda bile bana güvendiğin için mutluyum." Gümüşyele omzuna burnunu sürttü. "Güven bir köprü gibidir," dedi. "Her seferinde dürüst bir taşla inşa edilir." Lily bunu düşündü. Ne olursa olsun her zaman dürüst olmaya çalışacağını biliyordu.

Karga süzülerek indi ve Lily'nin çizmesine kondu. "Yeni bir parlak şey buldum!" diye cıvıladı, ayaklarının dibine cilalı bir taş bırakarak. Lily güldü. "Teşekkürler, Karga. Ama unutma, bizim olmayanı almayız." Karga başını salladı. "Biliyorum, biliyorum. Sadece yerde buldum." Gümüşyele kıkırdadı ve çan esintide hafifçe çınladı.

Güneş batarken Lily vedalaşmak için Gümüşyele'ye sarıldı. "Yarın döneceğim," diye söz verdi. "Ve sana her zaman doğruyu söyleyeceğim." Gümüşyele'nin boynuzu sıcacık parladı. "Biliyorum, Lily. Bu yüzden arkadaşımsın." Lily sarmaşıklardaki aralıktan eve seke seke döndü, kalbi dopdoluydu. Dürüstlük ve güvenin en güçlü sihri yarattığını öğrenmişti.